

CLEVELANDSKA "AMERIKA"
 Tiskarica za slov. delavce v Ameriki.

Izdaja: Slov. tiskovna družba Amerika.

Izjaja vsak petak.

Naročnina:
 Za Ameriko \$1.50
 Za Evropo \$2.50

Posamezne številke po 3 cente.

Vse poljubne, plama, dopisi in denarne nakaznice (Money Orders), naj se pošiljajo na:
 America Pub. Co.
 6119 St. Clair Ave. N. E.
 Cleveland, Ohio.

Dopisi brez podpisa in obsegajoči osebno polemiko, se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

"Clevelandska Amerika"
 The Leading Slovenian Weekly
 Issued Fridays.
 Published by
 The America Pub. Co.,
 6119 St. Clair Ave. N. E.
 Cleveland, Ohio.

Subscription \$1.50 a year.

"Entered as second-class matter, August 14, 1902, at the post office of Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1879."

Read by 15,000 Slovenians (Krašncrs) in the City of Cleveland and elsewhere.
 Advertising rates on request.

No. 19. Friday Oct. 9, 1908. Vol. 1.

Poleg Francija je Slovenec blizu največji vinopivec. Slovenec ne pije samo za potrebo, ampak in navade. In vse pripravljajo, učenje — ustmeno in pisano — naj bi se privadili treznosti in posnemali v tem Jude in Italijane, je vse zastoj. Ko bi pač Slovenci videli ubožstvo v Galiciji kjer se narod kri nonasiten žrtuje in v Italiji med koloni, pripravljen sem, da bi vsakikoli Hvala ti nebeski oče za srce, ki si mi jo podell in ki je nisem doslej poznal; toda odlej hranil bom in varčil in skrbel za vzgojo dece, v kateri je bodočnost, naša nada in rešitev naroda.

VREDNOST LEPOTE.

Platon, stari grški modrijan, je smatral za največja in najplemetnejša darova, ki ju more podeliti narava, ki ju more podeliti narava, v prvi vrsti visok razum in v drugi vrat lepo. Stavil je ta dva nebeška darova nad bogastvo, rojstvo in veljavo. Maršal bi morda ne pritril povsem staremu filozofu in bi rekel: "Ne, rajši nam daj zdravje!" A pomislimo, da mora srečni lastnik rešene lepote vsakokrat biti blagoslovljen tudi z zdravjem; kajti prva ne more obstajati brez drugega, dasi je drugo večkrat, ko prve ni....

Lepote celo oni ne smejo zanemariti, ki nečimernosti sveta teptajo v prah. Stvarnik je Bog lepote, kakor oznanja njegova dela. To pokake pogled na naravo; to kažejo rajski ptiči s svojim čudovitim perjem, pav s svojim kranim ropom, silajoči se metulji s svojimi prelestnimi krili, cvetlice pisani svet, ki se samega sebe izkusa prekašati v lepoti oblik in harmoniji barv, in slednje, več ko sa ta dela polga ljubkosti, človek, popola kakor bi moral biti, popoln kakor ga je prvokrat ustvaril Bog.

Zapustimo to sveto stališče in ogledimo si vrednost lepote od čisto praktične strani. V tem pogledu izkazuje mnogo velikih in znamenitih dobrot. Poleg značaja je obras najvažnejši faktor pri stvarjenju naših stvilskega razmer. Prijateljstva se sklepajo čisto vesle lepote obrasa, davno predno smo spoznali značaj; kolikoli teh značaj doci pri pomenju v ljubezen.

Stara narodna pesem pripoveduje, kako je mlada pastorka na vprašanje gospe: "Kaj imaš za otro, lepo dete?" odgovorila: "Gospod, mo lep obraz!" Ta odgovor nikakor ni bil a-bras. Brez dvoma je mislila samo na moštvo; a ne glede na korist lepote v tem oziru, je prijetna zunanost čestokrat velike vrednosti v boju življenja. Kolikokrat se dogaja v raznih poklicih in opravilih, da se pri odločanju kake službe daje prednost prosilec s simpatično zunanostjo pred onimi, ki so morda bolj zmogli, a manje priklupni. Koliko jih je moških in žensk, ki iskušajo v svojem življenju, da ima njih obraz veliko veliko opraviti s njihovim uspehom....

"Lepota," stoji zapisano, "je zlati zvez, ki ima silen vpliv na blagor ali gorje človeka. Ona je odločala usode, vodila narode in vsadila država."

Zabavni del.

Nepotrebno.

Mesar: "Zakaj pa duhate klobase?"
 Žena: "Zato, ker smrdi!"
 Mesar: "Če vam pa smrdi, je pa še celo nepotrebno in odveč, da jo duhate!"

Podobnost.

Mlada mati: "Zdravnik trdi, da je otroček meni podoban."
 Gospa (na posetu pri njej): "To vidim tudi jaz, toda prej nisem hotela reči, ker sem se bala, da vas razžalim!"

Primeren odgovor.

Tujej (ki že več dni čaka nastrno lepega vremena): "V našem mestecu pač vedno dežuje!"
 Gostilničar: "Ne, po simi tudi večkrat sneži!"

Pridna gospodinja.

Mož: "Kako si neredna, na jopiču ti manjkata dva gumba."
 Žena: "Kaj se boš spodikal nad menoj saj na tvoji suknji manjkajo celo štirje."

Nepotrebno.

Janez: "Zdaj se bom pa upisal v 'Društvo treznosti!'"
 Jože: "To je pač nepotrebno, saj se boš še prihodnji teden oženil."
Predrznost.

Kmet: "Ho, fantič, kaj pa delaš na moji jablani?"
 Fant: "Eno jabolko je padlo dol, pa sem splezal na drevo, da bi ga obešil nazaj!"

moral se je prebiti s privržinjo po učenjajem, če je hotel živeti. Njegova slava je pa rasla in leta 1836 je se bil profesor na berlinski univerzi in član akademije. Bil je rojen svicar, sin kmečke rodbine ter je v mladosti pasal kravo. Ko je bil nekoliko povabljen na dvor, sedel mu je nasproti visok dostojanstvenec, usipljenja prevestnost, kaberamu je bila Steinerjeva navzočnost skrajno seljuba in soperna. Da bi ga jezili, ga je vprašal čez mizo: "Povejte mi, gospod profesor, ali je res, da ste kot deček pasli krave na paši?" "Da, ekuceleca," je odvrnil učenjak čisto mtrnega obraza, "in od tistega časa imam neprecenljiv dar, da vsako govedo spoznam že od daleč." Dostojanstveniku se je pobesil nos in nič več mu ni prišlo na misel ščipati profesorja.

Posodne vrste ure.

V neki gostilni esto imeli ure. Ko je nekdo neki gost vprašal gostilničar, kakaj nimajo ure, mu je ta odvrnila: "Pri nas ne rabimo nobene ure, ker že itak vem, koliko je. Ob 7. zvečer pride gospod profesor, kadar zahteva drugi vrček piva, je 8. Nato igra s doktorjem, krojačem, čevljarjem in kličevničarjem na karte; ob pol 9. se prvokrat skrega. Ob 9. pride še druga družba in igra; skrega se ob polu 10. Ob 10. se vname splošen prepir, tako da se začne ob polu 11. pretep vsenavkriz ta da pride ob 11. polnoči, ki pomeče goste na cesto. To je moja ura, na katere točnost se lahko vsak večer zanesem." Upati je, da ima idilčna gostinja tudi čez dan prisore in dogodke, po katerih domači vedo, koliko je ura.

MLADOSTNI GREHI GOSPODA HIJERONIMA GRDAVŠKA.

Strahne skrbi so mučile, prvič v triletnem zakonu, gospe Jerice, boljše polovico gosp. Hjerionima Grdavska.

Gospod Grdavek je opravljal v mestecu C: nevažno službo davkarja. Kljub temu je bil pa do sedaj pravi vzor dobrohotnega ljubeznivega in zadovoljnega sopraga. Za družbo ni maral; njegov raj je bil njegov dom, kjer je živel in gospodarila njegova ženica. To ljubezen in naklonenost mu je vračala žena Jerica s tem, da mu je vsak teden vsaj enkrat spekla okusno potico ali mu pa ocvrtila tolstega piščanca. Skopi niso bili namreč nikdar pri Grdavskih, temveč gospa Jerica je vedno uvaževala veliko vrednost dobre in obilne hrane. Gospod davkar pa ni imel tudi niti proti temu. Sedaj pa je morala gospa Grdavska skušati strašno zlo. Ne sicer radi tega, ker Hjerionim ni hotel več jesti; kaj se — se vedno rad je obrnil kurja bedra, še vedno je rad pokušal sladke potice. Samo nebesa je pozabili; pohvale in slavospeva na piške in potlice niso spreporila več usta gospe Grdavske. Pa se noka; nekaj klepetavljivi gospod davkar so postali nekako osorni in slabe volje. In če je gospa Jerica sočutno vprašala gospe soproga, česa mu manjka, se je surovo zdril: "Kaj te briga! To no moje stvar! Brigaj se raje zase!" Vse to pa je seve gospe davkarjevo silno bolelo v dnu čutečega srca.

V tej srčni stiski se obrne do svoje najboljšje prijateljice že izza mladih nog, do gospe Cilke Požerunove, častivredne soproge gospe staveniška Požeruna. Ta gospa je imela plemenito srce ter je rada s sveti in dejanji pomagal vsem, ki so zaupno položali njene pomoči. Ona bi utegnila tudi priti na sled, kaj tebi in muči srce gospe Grdavske. Prvo vprašanje, ki ga je stavila gospa Cilka svoji prijateljici je bilo, ali se ni morda pred kratkim blagajna pregledala. To je bilo sicer res, toda gosp. predstojnik se je, po izjavi gospe Grdavske, pohvalno izrekli o njenem sopragu. Drugo važno vprašanje je bilo, ali gospod davkar ali imel morda pred zakonom znanja s kakim dekletom in ali mu morda stara ljubezen ne da miru. Gospa Jerica je sicer pripoznala, da se je njega soproga, ko je bil še sam, zanimal za hčer nekoga peka; toda nevažna deca mu ni vračala ljubezni. Vsega je raje selesničnega uradnika. "Ali pa je moj Hjerionim še kako ljubil razven pokojne Francke in mene, pa ne vem. Teško, da bi," tako je dejala Jerica. Tretje vprašanje v tem pogovoru pa je bilo, ali ni dobil gospod soproga v zadnjem času več pisem, kot po navadi. Tu pa se je vsa prestrašena gospa Jerica spomnila, da je zadnji čas prinesel pismonoša dva pismi, katerih pa njen mož ni njej pokazal, kakor bi bila pač njegova dolžnost. Prijateljici skleneta torej, da bodejo takoj popoldne, ko odide mož v urad preiskave njegovo skrivno za papir. Mogoče bi utegnile tam kaj najti, kar bi razjasnilo, kaj tebi in tare srce gospe soproga. Po dolgem iskanju najdeta prijateljici tri sumljive stvri: dva grama kuverta, ki sta razven naslova gosp. davkarja imela še poštni pečat "Ljubljana" in ime neke firme "Janez Jabec". Potem pa tudi pobotnico za inserat lista "Zadovoljen Kranjec". "Kaj neki je imel moj Hjerionim v 'Zadovoljenem Kranjcu' inserirati — in to, kakor kaže datum, pred tremi leti?" Ta list piše, kolikor jaz vem, grčo proti svetli cerkvi in naši veri. "Ojak, Ronček, te bom še vprašala, ko prideš dom," tako je dejala častivredna gospa Jerica. "Le dobro uredi stvar," ji odgovori gospa Cilka. Nato pa obljubi, med tem ko se pripravlja za odhod, svoji velenarečni prijateljici, da jo bo drugi dan gotovo kopt posestila. "Jurj pa bode še svedele skrivnosti tvojege grdega moža, ki s svojimi skrivnostmi muči tebe, ubožica."

Dobro žena mora vedeti za vse, kar dela mož.

Ko pride z Grdavske proti večeru ves zamišljen in skorajda se urada domov, ga vpraša žena, katero politično strujo zastopa "Zadovoljen Kranjec". Mož ji pove, da je ta list glasilo kmetake stranke. "Ali priobčuje ta list tudi zadeve, ki se tičejo davkov?" prša Jerica dalje. Začuden, kakaj se žena nasenkraj bavi s politiko in s davki, ji reče, da ne. "Kaj pa si ti pred tremi leti inseriral v 'Zadovoljenem Kranjcu'?" To vprašanje je bilo za gospe Grdavske blisk iz jamega naba. Ne da bi kaj odgovorila, zbeži v svojo sobo. Tisti večer pa se je gospa Jerica jokala, kakor nikdar prej v svojem triletnem zakonskem stvilsju. "Sam Bog in sveti Jožef vesta, kaj je Ronček, da je tak. Jaz ubožica...." tako je ihtela uboga gospa Jerica celo noč.

Komaj je naslednje jutro odšel g. Hjerionim v urad, pride gospa Cilka k svoji prijateljici z drugo novico. "Tvoj mož je pred kratkim dobil velik zabob", tako ji začne pripovedovati, "in sicer ravno tedaj, ko ste bile ti in gospa notarjeva pri meni na kavi. V tem zabobu mora tčati skrivnost tvojege moža." V podstrešju najdeta prijateljici res velik zabob. Poslan je bil iz Ljubljane, toda bil je prazen. Kje je vsebina? Prijateljici prelistate podstrešje, klet, jedilno sobo, kuhinjo — vse zamaž; vsebine zaboba ni nikjer. Utrujen dolgega iskanja sedeta v spalnici na divan. Medtem ko premlajuje gospa Jerica "minljivost sladkih svez," gleda gospa Cilka z bistrimi pogledi po sobi. Situajno pogleda na bližnje omaro. Med spodnjo desko in vraticami omaro je mošči klobek papirja. S pomočjo klobučne igle se ji je po dolgem trudu posrečilo potegniti papir iz omaro. Šal, da je igla papir na več krajih znatno poškodovala. Strgan papir poravnava; nato začne prijateljici brati: — — — Vaših čutenih — — — otrok nisem mogel — — — kljubu temu, da sva se i Vi i jaz potrudila — — — jako lepi so — — — zato vam jih pošljem v tem zabobu nazaj — — — Gospa Grdavska je skoraj omedlela. Torej otroke ima eden mož in ona, njegova ženica, dosedaj ni o tem nič vedela. Takega hudobnega ima torej za moža! In tisti nesrečni Janez Jabec mu jih kar v zabobih nazaj pošilja! O uboga reva! Varana od lastnega moža! Gospa Cilka je med tem tiho odšla iz sobe. Vrnila se je v kličevničarskim pomočnikom. "Sedaj hočem odpreti to omaro. Zvedeti moramo vendarle, kaj je na stvari," tako je rekla Požerunka. Ali gospa Jerica se je medtem popolnoma spremlenila: je obupane je postala levnja. Pomočniku zapove nemudoma se odstraniti. "S Hjerionimom bode že sama opravila. Poldi domov, Cilka O jaz ubožica — — —" reče hitro prijateljici, ki v tem kritičnem položaju tudi ali imela pametnejšega stori, kakor prepuusti gospe Jerico njeni usodi.

Novica, da je gospod dvkr srečen oče več otrok, se je bliskoma razširila po mestu. Ko je dimes po dveh letih gospod Grdavek slučajno zopet prišel k "Belemu volku" na kozarec piva, je opazil čude se, da se je zbralo izvanredno veliko gostov. Pogovarjali so se o čudnih rečeh, želi da se je Grdavska rodovina pomnožila za več članov. Vsi pa, in celo oni, katere je smatral za svoje najboljšje prijateljce, so ga gledali postrani. Drugi so se zopet drezali s komolci ter se pri dušeno smejali. Kmalu je zapustil gostilno, nevede, ali je sam zgubil pamet, ali je postalo nasenkraj vse mesto nemumno.

Doma ga je sprejela Jerica popolnoma pripravljena za odhod, kljub temu, da je bilo še precej pozno. Prinega za roko in kazanje na omaro mu reče: "Hjerionim, odpri omaro!" "Pa povej, Jerica, čemu imaš klobuk na glavi!", mu odgovori gospa Jerica, "v tej omaro je tvoja nezvestoba tvo-

je hudočestna, toda vendarlejo do dela mož."

"Ali Jerica, kar mladostni grehov vendar se bod imenovala hudo delstvo, nezahvalnosti složi!"

"Par grehov? Kaj praviš, par grehov," vpije nesrečnica, "ali se otroci potri! O jaz ubožica — — —"

Gospod Hjerionim ji priklama.

Strah in groza! Gospod Grdavek je zblaznel; ni dvoma več!

"Nesrečnik! Odpri omaro. Bog daj, da ne bi bil vsaj ti morlice lastnih otroki!"

"Ah Jerica nič se ne boj. Vsaaj jih bod lahko kar v kup potresala pa v ogenj vrgla."

"Nebeski oče! Jaz, jaz naj bi tvoje otroke v ogenj vrgla. Povej, govori ali si blazen. O jaz ubožica — — —"

Hjerionim je med tem odpi omaro. Tu je ležalo nabroj knjig. Tudi nekaj rokopišov je bilo med njimi. Jedna knjiga je padla gospe Jerici ravno pred noge. Pobere knjigo in prebere naslov. Glasil se je:

Spomladnaki otroki.

Lirične pesmice, mlenu slovenskemu ljudstvu poklonil
 Splitnjegv Turboraki
 (Hjerionim Grdavek).
 Založil in izdal Janez Jabec v Ljubljani.

"To so, Jerica, moji mladostni grehi, to so moji otroci. O koliko sem moral ravno zdaj prestati radi njih!" Gospod Grdavek je bil namreč nekak skrit slavček v logu slovenske literature. Ker pa ni hotel nevažno slovensko ljudstvo pripoznati njegove muze, mu je gospe Janez Jabec poslal pesmi nazaj. Do sosa ganjena je objela gospa Jerica svojega moža pesnika.

Nekaj dobrega pa je imela ta žalostna dogodka za g. Grdavske, prvič so se ljudje, posebno pa prebivalci mesta C., kar trgali za "Spomladnake otroke" in drugič je dal g. Grdavek za vselej slovo svojemu Pegazu.

Drugo pomlad pa je dobila rodoviča Grdavska prave spomladne otroke: dvojčka.

* Oče in sin se prvič vidita v ječi. Kakršen oče, takšen sin. Ta rek se je skazal resničnim minoli teden v Spokane, Wash., ko sta se v zaporu sestala zaradi krađenja konj neki Benjamin Connors in šifletni Orwell Connors. Mlajšemu je sicer nesamo, da je v svojim očetom saprt. Oba sta aretirana zavoljo enakih pregrehkov, krađenja in prodavanja ukradenih konj. Starj je bil obojen v Chelan in mlajši v Douglas County. Starj je povedal jetnikarju, da je mladenič, ki je š nlin saprt, njegov sin. Povedal je, da se je pred 15 leti oženil v lowi in šest mesecev za tem je zapustil svojo ženo. Izvedel je pozneje, da je zapušena žena porodila, vendar pa ni nikoli videl otroka, dokler ne ni š njim v ječi sestal kjer, je mlajši jetnik povedal starejmu kolegu svojo zgodovino in po čomur ga je spoznal za svojega sina. Ni mu pa tega povedal. Oba so odvedli v zapore v Halla Walla Starj je naprosil uradnike naj š povedo sinu, da je on njegov oče, kar so mu obljubili. Sinova celica je sedaj ravnno nad očetovo.

* Davae na natakarcie. Običnaki svet v Genta v Belgiji je sklenil, da morajo vsi gostilničarji, restavratierji in hotelierji ki imajo šenake postrežbe, plačati od vsake natakarcie 250 frankov na leto. Seveda bo pri tem zopet trpele občianivo. Zakaj natakarcie sedaj vsaki večer pripravujejo gostom, kako težko bodo plačevali ta davek in seveda pri tem opozarjajo na krohnik, kamor se polagajo darovi za pokritje novega davska.

Na prodaj lepa prodajalna s cigarami, tobakom, slašticami, 3 zastopstva perlinic, prodajalna in stanovanje. Rent \$12.00 na mesec. 2315 St. Clair Ave. Pripravno za Slovenca. 19

PRIPOROČILO ROJAKOM.
 ROJAKOM NAZANJAMO, DA SMO POLNO NA NOVO UREDILI NAŠO

TISKARNO.

Založili smo jo s novimi črkami in preskrbeli v svojo službo delavce, ki razumejo svoj posel.

Tiskamo vsakovrstne tiskovine za zasebnike, trgovce in društva. Predno daste delo drugim tiskarjem, pišite nam za cene. Naročite pri nas:

pisemski papir, kuverte in vizitke, tikete za srečanja, plakate za veselice, plakate za prodajalno, vabilo, vetopnice, društvene tiskovine, društvena pravila itd.

Alto naročite pri nas, si prihranite dosti denarja. Trudili se bodedo, da bo to nekaka skupna tiskarna slovenskih društev, za katere bodedo nastavili posebne cene.

DELO LIČNO IN IZVRENO OB PRAVEM ČASU.

Tiskarna "AMERIKE"
 6119 St. Clair Ave. N. E. Cleveland, Ohio.

Telefon Gay, C.
 Bell Bridge

Royal Blend moka

napravi najboljši kruh

Theobald Flour Co.
 2034 W. 53rd St.

Cista volna, a ne draga.

CLOTHCRAFT
 The Joseph & Patis Co.
 1908

Navadno ste kupili volnene obleke po \$10.00 do \$25.00 bo graščičev, po visoki ceni. Za CLOTHCRAFT O so čisto volnene BLEKE, čisto volnene pa daste samo Edini prodajalca tukaj:

KLEIN BROS.
 TRGOVIC Z OBLEKAMI IN ČEVLJI
 6017-6019-6021 St. Clair Ave.
 (STOCKE'S HALL)

FINN & LABADIE
 579-581 BROADWAY

Izdelovalci in prodajalci na debelo — GORČICE "musardi" OLJA, "PICKLES, KISLEGA ZELJA, "KATSUP," "JELLIES", itd. Ako izrežete pet teh oglašev (od različnih tiskov) in jih poslužate ter daste enemu izmed sladkih trgovcev, dobite za nove letni lep kolekar.

JOHN MIHELIC, 6215 St. Clair Ave. N. E.
 LOUIS LACH, 1033 E. 82nd St.
 J. MOČILNIKAR, 3812 St. Clair Ave. N. E.
 FELIKS SURTZ, 1336 E. 55th St.
 KUHAH in KOTNIK, 3908 St. Clair Ave. N. E.
 18

ANT. PRIJATELJ, 4015 St. Clair Ave. N. E.
 FR. ŠOBER, 5512 Carry Ave.
 JOHN ŠPEN, 5301 Glass Ave.
 M. KEKIC, St. Clair Ave. N. E.
 K. Karlinger, 3343 St. Clair Ave.

Podpis

PRESELITEVI!

Frank Sakser Co.

in
"Glas Naroda"

se nahaja od sedaj naprej
 v lastni hiši

82 Cortlandt St. NEW YORK

To je tik Pennsylvania železnice, postaja Cortlandt Station ali dober blok od Baltimore & Ohio železnice.

